

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Jeg fik vel ikke noget klart svar, men jeg fornemmede en vis sympati, og jeg synes jo egentlig, det er en ret spændende diskussion.

Hr. Jesper Langballe siger, at det ikke handler om at give karakterer til traditioner, men at en tradition er en tradition og derfor som sådan god og bevaringsværdig. Men vi kunne nok føre lange samtaler om, hvornår en tradition starter. En tradition skal jo starte et sted, nogen skal begynde at gøre noget. De traditioner, som vi har i dag, har jo ikke været her siden Ruder Konges tid, de er også et produkt af, at nogen har besluttet, at sådan skulle det være. Det kan godt være, at man mange år efter oplever dem som en integreret del af dansk kultur og historie, men de starter et sted, og jeg har ikke noget imod at starte nogle traditioner, som vore efterkommere bliver glade for. Men det skal stå dem frit for at ændre dem.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Ja, sådan kan man rulle historien tilbage til Adam og Eva og sige, at der egentlig ikke er nogen af traditionerne, der betyder noget som helst, for de er jo alle sammen startet på et eller andet tidspunkt.

Når jeg taler om normalitet, og når vi taler om Dansk Folkeparti som et normalitetsbevarende parti, går vi hverken tilbage til 1848 eller 1864. Udgangspunktet er i dag, for det er jo i dag, vi har glæde af de traditioner fra fortiden, som vi bærer videre. Sådan er det.

Alternativet er, at man begynder at tale om, at den tradition er god, og den er dårlig, eller man siger, at det faktisk slet ikke er noget, der betyder noget, fordi det jo alt sammen er begyndt på et eller andet tidspunkt, og mennesket derfor kan betragte sig selv som fuldstændig historieløst. Det er radikal tankegang.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Hr. Langballe sagde i sit indlæg, at med dette lovforslag ophæver vi al navnebeskyttelse. Jeg vil godt sige meget klart, at hvis det var rigtigt, ville jeg selvfølgelig ikke stemme for, det kunne jeg ikke drømme om. Men det er jo heldigvis heller ikke rigtigt.

Vi har i øjeblikket 160.000 forskellige efternavne i Danmark, og jeg må indrømme, at jeg selv blev overrasket over det. Jeg havde måske

troet, at vi havde 10.000-15.000, men vi har altså 160.000 forskellige efternavne, og det, vi gør, er, at vi nu frigiver 160 af de allermest almindelige, bl.a. Møller. Det vil sige, at der stadig er 159.840 danske efternavne, som ikke bliver frigivet, og er det at ophæve hele navnebeskyttelsen?

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Nej, det var nok en fortalelse. Jeg skulle formentlig have sagt *næsten* al navnebeskyttelse.

Men det, der er tale om, er jo en fuldstændig vilkårlighed. Man begynder med, at 1.000 bærende af navnet er grænsen, Dansk Folkeparti beder om 3.000, men det bliver fuldstændig fejlet af bordet, og i den 11. time, da det viser sig, at den konservative minister i den grad har skudt sig selv og sit parti og sin regering i foden med lovforslaget, skynder man sig at hæve grænsen til 2.000. Det er rigtigt, at der er en vis navnebeskyttelse, men den er af fuldkommen vilkårlig art, som hele forløbet viser.

Kl. 13.00

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg siger tak for, at det ikke er en total ophævelse af navnebeskyttelsen. Det er altså kun disse 160 navne, som er de mest almindelige, f.eks. Jensen, Andersen, Hansen, Svendsen, Olsen og Møller. Jeg ved ikke nøjagtig, hvor mange der hedder Møller, men med et slag på tasken tror jeg, det er 29.000-30.000.

Jeg indrømmer da, at jeg ligesom alle de øvrige her i landet, der hedder Møller, er glad for mit navn og stolt af mit navn, og jeg kunne ikke drømme om at hedde andet. Det hed min far, og det hed min mor osv., men jeg indrømmer, at jeg ikke føler mig i familie med alle de øvrige 30.000. Med nogle af dem gør jeg, men jeg føler mig ikke i familie med hr. Per Stig Møller på anden måde, end at vi begge er konservative, men ellers er vi ikke i familie.

Jeg har det fint med, hvis enkelte andre mennesker af den ene eller anden grund også ønsker at hedde Møller ligesom vi 30.000 andre. Så vil jeg godt give dem den ret, og der går intet – og jeg gentager: intet – fra hverken mig eller mine børn af den grund.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg tror, hr. Møller fuldstændig har misforstået vores motiv til at provokere i forbindelse med